

hilo inferiores virtute quam illi qui honores capiunt, quemadmodum Lyander a regibus, vel quando vir fortis & magni animi non sit particeps honorum: quemadmodum Cinadon ille, qui coniuratione facta per Agefilai tempora, Spaciatas opprimere tentavit. Præterea cum alij paupertate nimia premuntur, alij divitiis abundant: quod maxime in bello contingit, & accidit hoc Lacedæmonis Messenensi bello. Ostendit hoc Tyrtaeus Poëta in illo carmine, quod inscribitur *δυνάμει*. exausti enim quidam per id bellum ac pauperes facti, censebant agros æqua portione civibus esse diuidendos. Insuper si quis magnus & potens, etiam maior fieri ac solus damnari velit, ut apud Lacedæmonis videtur Pausanias ille fecisse qui dux belli adversus Medos fuit, & apud Carthaginienfes Hanno. Dissolvuntur autem maxime & respublicæ & optimatum gubernationes, propter transgressionem iustitiæ in ipsas factam. Huius autem origo est, non bene temperatam simul esse ac permistam, in republica quidem popularem gubernationem & paucorum, in optimatibus vero illa simul atque virtutem maximeque ista duo, popularem dico atque paucorum. hæc enim & respublicæ conantur miscere, & multæ illarum quæ optimates vocantur, differunt enim optimates ab illis quæ appellantur respublicæ in hoc: & ob id sunt aliz earum minus, aliz magis durabiles. illas enim quæ magis declinant ad paucorum potentiam, optimates appellat: illas vero quæ ad multitudinem, respublicas vocant, quapropter tutiores sunt istæ, quæ aliz. Fortius enim est id quod plus est, ac magis acquiescunt equum habentes. Qui vero divitiis abundant, si respublica excellentiam eis tribuat, contumelia cæteros afficere pergunt, nec par habentes cõquiescunt. Penitus enim ad quamcunque speciem declinet gubernatio civitatis, in eam transmutatur, utrisque solum augmentibus: velut respublica ad populum, optimates ad paucorum potentiam: vel in cõtraria, seu optimatum gubernatio in popularem, tanquam enim iniuriam patientes in contrarium trahunt, qui magis sunt inopes. respublica vero in paucorum potentiam transmutatur. solum enim stabile est secundum dignitatem æquum, & habere sua quæ sunt. Contigit verò id quod modò diximus, in Thuriis, quod enim à maiore cenfu erat magistratus, in minorem facta est mutatio, & in plures gubernatores: & quia agros

A καὶ μηδενὸς ἢ τοῖς κατ' ἀρετῶν, ὑπὸ πινῶν ἐν τιμωτέρων· ὅς τινος δρος ὑπὸ τῆς βασιλείων ἢ ὅταν ἀδρόδης τις ἀν, καὶ μετέχη τῆς τιμῆς. ὅς Κινάδων ὁ πῶ ἐπ' Ἀριστοτέλει συ- σήσεις ὅτι δεσιν ὅτι εὖ Σπαρτιάτας. ἐπὶ ὅ- των οἱ μὲρ δεσποσὶ λίαν, οἱ δ' ἴδιος δεσποσὶ καὶ μέγιστα ἐν τοῖς πολέμοις αὐτο γίνετο. σωέ- βη δὲ καὶ αὐτο ἐν Λακεδαίμονι ὑπὸ τὸν
B Μεσσηνιακὸν πόλεμον. δῆλον δὲ καὶ αὐτο ἐν τῆς Τυρταίου ποιήσεως τῆς καλου- μένης Εὐνομίας· Φιλιβόλοισι γὰρ πινεὶ δια- τὸν πόλεμον, ἢ ἔτιω ἀνάδασιν ποιεῖν πῶν χωρῶν ἐπὶ, ἐὰν τις μέγας ἦ, καὶ διακέρδος ἐπὶ μείζων ἔῃ, ἢ καὶ μοναρχίᾳ, ὡς περ ἐν Λα- κεδαίμονι δοκῆ Παιωνίας ὁ στρατηγιστὴς καὶ τὸν Μηδικὸν πόλεμον· καὶ ἐν Καρχηδόνι
C Ἄνων. λυόνται δὲ μέγιστα αἱ τε πολιτικῆ καὶ αἱ ἀριστοκρατικῆ δια τῶν ἐν αὐτῇ τῆ πολιτικῆ πῶ δικαίου παρέβασι. ἀρχὴ γὰρ τὸ μὴ μίμῃσθαι κελευσ, ἐν ἡτῇ πολιτικῆ, δημοκρατικῆ, καὶ ὀλιγαρχικῆ· ἐν δὲ τῆ ἀρι- στοκρατικῆ, ταῦτά τε καὶ τῶν ἀρετῶν. μέγιστον δὲ, τὰ δύο λέγω δὲ τὰ δύο, δῆμον, καὶ ὀλι- γαρχίαν· ταῦτα γὰρ αἱ πολιτικῆ τε περὶ ὄν- ται μιγνύσασθαι, καὶ αἱ πολλὰ τῆς καλουμένης ἀριστοκρατικῆν. διαφέρεισιν γὰρ τῆς ὀλιγαρχί- κων πολιτικῶν αἱ ἀριστοκρατικῆ τούτω· καὶ δια τῶν εἰσίν, αἱ μὲρ ἦπτον, αἱ δὲ μέγιστον μόνιμοι ἀντῆς. τὰς γὰρ ἀποκλινοῦσιν μέγιστον πῶν ὀλιγαρχίαν, ἀριστοκρατίας καλεῖ- σι· τὰς δὲ πῶν τὸ πλῆθος, πολιτικῆς. διότι ὁ ἀσφαλέστερον αἱ ταῦται τῆς ἑτέρον εἰσὶ κρείττον τε γὰρ τὸ πλείον, καὶ μέγιστον ἀγαπῶ-
E σιν ἴσον ἔχοντες. οἱ δ' ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις, αἱ ἡ πολιτικῆ διδῶν πῶν ὀλιγαρχίαν, ἢ ἐξ ἑξῆς ζῆ- ποδοσι καὶ πλεονεκτεῖν. ὅλας δ' ἔσ' ὅποτερον ἀντῆς κλητῆ ἡ πολιτικῆ, ὅτι ταῦτα μετρίστα- ται, ἐκείτηρον τὸ σφίτερον ἀντῆς ὄντων· ὅς ἡ μὲρ πολιτικῆ, εἰς δῆμον ἀριστοκρατία δὲ εἰς ὀλιγαρχίαν ἢ εἰς ταυατία· ὅς ἡ μὲρ ἀρι- στοκρατία, εἰς δῆμον· ὡς ἀδικούμενοι γὰρ, ἀπεισώσων εἰς τοιῶντιον οἱ δεσποσῆται αἱ
F δὲ πολιτικῆ, εἰς ὀλιγαρχίαν· μόνον γὰρ μόνι- νμον τὸ κατ' ἀξίαν ἴσον, καὶ τὸ ἔρχιν τὰ αὐ- τῆς. σωέβη δὲ τὸ ἐφρῶν ἐν Θεουσίαις· δια- μὲρ γὰρ τὸ δὲ πλείονος πημίματος ἔῃ τὰς ἀρχαίς εἰς ἑλαπτον μετέβη, καὶ εἰς ἀρ- χεία πλείω· δια δὲ τὸ πῶν χωρῶν ὄλιω-
εὖ γινά-